

טוריית סילום הדף

נדירים דפים נ"ד - ס"ז

לקראת מבחן תורותם משתמרות המתקיים ביום א' פרשת ויחי

- כשעשה שליחתו של בעה"ב, בעל הבית מעל.
- בשלא עשה שליחתו של בעה"ב, שליח מעל.
- מי מועל, במקרה שאמר בעל הבית **לשלהח** תן בשר לאורחים והשליח נתן להם כבד או להפק? לחייבים השליח מעל, שהרי לא עשה שליחתו שאין להכבד בכללبشر.
- לרביעי עקיבא, לפי רב חסדא בעל הבית מעל.
- לרביעי עקיבא, לפי אבי ורבא, שליח מעל.
- זה מהו טעם של אבי ורבא שגמ לר"ע שליח מעל [הרוי בשדר וכבד הם דבר שהשליח נמלך בו ולר"ע נחשב כמיינו?]
שאף שהוא מינו, מ"מ היה לו להימליך, ולא נמלך.
- במה נאסר הנודר מן הבשר? לרביעי עקיבא אסור בבשר בהמה וחיה, אסור בראש, ברגלים, בקנה, בכבד, בקרבים, לבב, בעופות, ובדגים, משום שכל אלו השליח נמלך עליהם, אסור.
- לרשבע' ג' אסור רק בבשר בהמה וחיה, ומותר בכלל הנ"ל, משום שכל אלו השליח נמלך עליהם, ומותר, [והוא התנא החולק על רביעי עקיבא].
- אם הנודר מן הבשר מותר בחגבים? לכט"ע מותר בחגבים.
- מה אמר רשב"ג על הקונה קרבאים בדמיبشر? שאינו בן אדם.

- דף נ"ד יום א' מקץ.**
- במה נאסר הנודר מן הירק ובמה נאסר הנודר מירקי קידירה? הנודר מן הירק נאסר רק בירקות, אבל מותר בפרי אדמה ובדלוועים. הנודר מירקי קידירה אסור גם בפרי אדמה שבאה להכשיר המאכל כמו שום ובצל, ומותר בDALOUIM. האם הנודר מירק המתבשל בקידירה מותר בDALOUIM? לת"ק מותר בDALOUIM, שכשאומר לשלהich קח לי ירק המתבשל בקידירה ולא מצא אלא DALOUIM, נמלך במשלה האם לקנותם, הרוי שאינם בכלל. ולרביעי עקיבא אסור, כיון שנמלך עליהם השליח ולא על קיטנית הרוי הם בכלל ירק המתבשל בקידירה. באיזה גדר מירק נחלקו רביעי עקיבא וחכמים ובמה? כשהנדר מירק המתבשל בקידירה, ונחלקו אם דבר שצדיק שליח להימליך עליו הוא בכלל אותו דבר, או שהוא מן אחר. מה הדין בנדר מהירק המתבשל בקידירה ו עבר ואכל DALOUIM, [לרביעי עקיבא שDALOUIM בכלל ירק המתבשל בקידירה]? אף שלר"ע נאסר אף בDALOUIM מ"מ אם עבר ואכלם אינו לוקה כיון שאין משתמע שהם בכלל רק מריבוי לשונו, ואין אסור בהם אלא מספק. מי מועל, במקרה שהשליח הוציא הקדש לחוליין?

הסתפק שמא אין בכלל כיון שמתחרסים
כשותחים, או כיון שאין הפתה ידוע הם בכלל.
ט. מה עשה רבא לאחר שרבי יוסף הקפיד עליו על זה
שידע מהו עללה ואעפ"כ שאלה?

הכל לפיסו בערב יום הכיפורים, ובירך מהמשמש
שרוצה למזוג לו הכו, שהיה רבא בקי בمزיגה,
והכיר רב יוסף שהוא מזוג [שהיה מזוג על כל חלק אין
ג' חלקים מים].

י. איזה פסוק אמר רב יוסף לדבא, שיפרש?

אמר לו שיפרש הפסוק 'זמנדר מתנה וממתנה
נחליאל ומנהליאל במוות, ומבות הגיא... ונשכה
על פני היישמון'.

יא. איך פירש רבא את הפסוק?

וממדבר מתנה, כיון שעשו אדם עצמו במדבר
שהוא מופקר לכל, תורה ניתנה לו במתנה, וממתנה
נחליאל, וזה נחלו אל, ומנהליאל במוות, וזה עולה
לגדולה, ומבות הגיא שם מגביה עצמו הקב"ה
משפילו, ולא עוד אלא ששוקעים אותו בקרקע
[שנא', ונשכה על פני היישמון], ואם חזר בו הקב"ה
חזר ומגביהו [שנא' כל גיא נשא].

יב. האם הנודר מפירוט השנה, מותר בגדיים, בטלאים,
בחלב, בבייצים ובגוזלות?

נדר מפירוט השנה, מותר בגדיים, בטלאים, בחלב
בבייצים ובגוזלות, ונ אסור רק בפירוט.

אמר גידולי שנה עלי, אסור בכולם.

יג. האם הנודר מפירוט הארץ, מותר בכמהין ופטריות?
נדר מפירוט הארץ, מותר בכמהין ופטריות שאינם
פירוט הארץ.

נדר מגיזולי קרקע, אסור גם בכמהין ופטריות, שהרי
גדיים מלחלוחית הקרקע, אף שיונקים מהאויר.

יד. איזה ברכה מברכים על כמהין ופטריות?
שהכל יהיה בדברו, משום שאין יניתם מן הארץ
אללא מהאויר.

טו. ומה נאסר הנודר מן הכותות [אף שאין ממש כשות?] ?
בפונדא (אזור חלול), ובפסקיא, ובסקורטיא (חלוק
של עור שלובשים העבדנים על בגדייהם), ובקטבליא,
ובאנפליא, ובפלינייא, ובמכנסים וכובע.

טז. בפה מותר לנודר מן הכותות, להתכסות?
בشك, ביריעה ובחמילה, שאיןם נקראים כשות.

יז. ומה מותר לצאת בשבת לרשות הרבים, כדי להגן
מהגশמים, ובמה אסור?

מוחתר, בשק, בשק עבה (שהוא כעין شك), בסגוס עבה,
ביריעה ובחמילה.

אסור, בתיבה, בקופה ובמחצלת.

יח. האם האומר קונם צמר ופשתן עולה עלי נאסר גם
בכסי, או בטעינת גיזי צמר וANIOTI פשתן, [כשהאי]
הוכחה מדבוריו?]

لت"ק נאסר רק בלבישה, אבל מותר להתכסות בגין
צמר ולטעון ANIOTI פשתן.

לרבי יהודה בפמשנה, נאסר רק בלבישה.

לרב"י בבריתא, נאסר בין בטעינה ובין בלבישה.

יט. האם האומר קונם צמר ופשתן עולה עלי נאסר גם
בכסי, או בטעינת גיזי צמר וANIOTI פשתן, [כשי]
הוכחה מדבוריו?]

لت"ק גם באופן זה נאסר רק בלבישה.

לרבי יהודה תלוי לפי מצבו של הנודר, בשעת נדרו.

כשבונתו לטעינה, כגון שהיא טוען משא והיה ריחו
קשה ונדר, מותר ללבוש ולהתכסות ואסור להפשל
לאחוריו [לטעון].

		כשכונתו ללבישה, כגון שהיה לבוש צמר צד ונצטער בו, אסור לבוש ומותר לטעון. <u>דף נ"ו יום ג' מקץ, נר ב' חנוכה.</u>
א.	האם בית הוא בכלל עלייה?	לכז"ע בית אינו בכלל עלייה, ולכן הנודר מן העלייה מותר בבית.
ב.	האם עלייה הוא בכלל בית, לעניין נדרים ומכירה?	לרב מאיר עלייה אינו בכלל בית, ולכן הנודר מן הבית מותר בעלייה, וכן המוכר בבית אינו יכול לתת לו עלייה.
ג.	לchaiim עלייה בכלל בית, ולכן הנודר מן הבית אסור גם בעלייה והמוכר בית יכול לתת לו עלייה.	לשיטת מי צריך את הפסוק 'זנתתי נגע צרעת <u>בבית ארץ אחזתכם</u> ' לרבות את הייען ואת העליה?
ה.	לרב חסידא, דזוקא לרב מאיר צריך לדברות שסביר שסתם עלייה אינה בכלל בית, אבללחכמים לא צריך לדברות.	לאביי, גם לחכמים, צריך לדברות כדי שלא נלמד מארץ אחזתכם' שדווקא בית המחבר לארץ מטמא.
ט.	מה הכוונה בהלכה שניינו שהוא אומר 'בית ביתי אני מוכר לך מראשו עלייה?	לרב מאיר, הכוונה פשוטה, שדווקא כשהוא מרד לו 'בית ביתי' יכול להראות לו עלייה, אבל אם אמר לו 'בית' אינו מראשו עלייה שאין עלייה בכלל בית. לחכמים, הכוונה שמראו את המעליה שבנכסיין, שלשיותם גם כשהוא אומר 'בית' יכול להראות לו עלייה, שעריה בכלל בית.
ח.	האם הנודר מן המיטה נאסר בדרגש?	האם הנודר מן המיטה נאסר בדרגש?

- ב. מה דין האומר לאשותו שاث עושה אני אוכל עד הפסח, שاث עושה אני מתחכשה עד הפסח?
- לאחר הפסח, מותר לו לאכול ולהתכסות בדברים שעשתה לפני הפסח.
- ג. מה דין האומר לאשותו שاث עושה עד הפסח אני אוכל ואני מתחכשה?
- גם לאחר הפסח אסור לו לאכול ולהתכסות בכל מה שעשתה לפני פסח.
- ד. מה דין האומר לאשותו, שاث נהנית לי עד הפסח אם הולכת את לבית אביך עד החג?
- הלכה לפני הפסח, אסורה בהנתאו עד הפסח. הלכה אחר הפסח, אם היא נתקנתה ממנו לפני הפסח עברה למפרע בבל יחל.
- ה. מה דין האומר לאשותו שاث נהנית לי עד החג אם הולכת את לבית אביך עד הפסח?
- הלכה לפני הפסח אסורה בהנתאו עד החג, לאחר הפסח מותרת לילך.
- ו. האם גידולים מבטלים את העיקר?
- להחמיר, כגון שרבו גידולי איסור על העיקר המותר, לכ"ע מבטלין את העיקר, וגם העיקר אסור. להקל, כגון שרבו גידולי היתר על העיקר האסור, לשמעאל איש כפר ימא, ספק [ראא להלן].
- לרבנן צחק נפחא ורב אמי, מבטלין את העיקר. לרבי ירמיה או רב זריקה אינם מבטלין.
- ז. מה הם צדי האיבוע של ישמעאל איש כפר ימא בצל שעקרו בשבעית ונטו בשミニית ורבו גידולי על עיקרו?
- מצד א' מכיוון שהגידולים מותרים, צריכים הם לעלות את האיסור, מצד שני כיון שהגידולים

דרגש - לת"ק זוקפו, לרשב"ג, מתייר לולאותיו והוא נופל מאלו.

א. האם הנודר מן העיר, מותר להכנס לתחומה או לעיירה?

לתחומה מותר להיכנס, שתחומה הוא 'חוץ לעיר' כאמור 'זמדותם חוץ לעיר'.

לعيירה אסור להיכנס, שנאמר 'זיהי בהיות יהושע ביריחו' אף שהיה חוצה לה, והיינו בעיירה.

יב. האם תחת המשקוף מן האגף ולחוץ נקרא בית? לעניין נדרים אינו נחسب לבית, והנודר מן הבית אסור רק מן האגף ולפניהם.

לענין נגעים, גם מן האגף ולחוץ נקרא בית, וצריך הכהן לצאת מן המשקוף לגמדי, שנאמר 'יצא הכהן מן הבית'.

יג. היכן צריך הכהן לעמוד כשמסגיד בבית המנוגע? לBEGIN, לא יلد בביתו, ולא יעמוד מתחת המשקוף אלא יוצא מכל המשקוף ועומד ומסגיד. בديעד חל ההסגר גם אם עשו בהיותו תחת המשקוף, וגם אם הילך לביתו ו הסגיר' שנאמר והסגיד את הבית' מכל מקום.

דף נ"ז יום ד' נר ג' חנוכה.

א. האם הנודר מאיזה דבר, נאסר גם בחילופיהם ובגידוליהם?

אמר קונים פירות הלו עלי, וכדו', או מעשה ידיך, אסור בחילופיהם ובגידוליהם, [כיוון שפירט פירות מסוימים הרויים עליהם כהקדש, אבל מותר בגידול גידוליהם]. אמר קונים פירות שאיני טועם, או מעשה ידיך, בחילופיהם מותר [שלא פירט פירות מסוימים] בגידוליהם תלוי, בדבר שזרעו כליה, מותר בדבר שאין זרעו כליה, אסור, גם בגידולי גידולים.

דבר שאין לו מתיירין, [כגון תרומה, תרומות מעשר, חלה, ערלה, כלאי הכרם] אפילו מין במנינו נתנו בהם הרים שיעור.

ב. האם שביעית נחשבת לדבר שיש לו מתיירים שאסורת במיניה, בכלל **שהוא?**

קודם ביעור, נחשב לדבר שיש לה מתיירים, ואסורת בכל שהוא.

לאחר ביעור [לאכילה], נחسب לדבר שאין לו מתיירים ואסורת רק בנותן טעם.

ג. האם אפשר **להוכיח שהגידולים מבטלין את העיקר מהה שבעל של ששית שנטעו בשבייעית אסורת בכל שהוא, וגם העיקר חייב בביור?**

אין להוכיח, שאפשר שם כאן אמרו שהכל חייב בביור משום חומרא.

ד. מה הדין בצלים של ששית שירדו עליהם גשמי **שביעית וצמחו בהם עליים?**

אם מוכח שניקו מיניקת הקרע בשבייעית אסורים, ואם מוכח שניקו וגדלו מהבצל עצמו, מותרים.

ה. מה הדין בצלים של שביעית שירדו עליהם גשמי **בשミニית וצמחו בהם עליים**, ומה רצוי להוכיח מדין זה?

הדין אם מוכח שניקו מיניקת הקרע בשミニית מותרים, ואם מוכח שניקו וגדלו מהבצל עצמו, אסורים.

האם אפשר **להוכיח מהנ"ל** [שגידולי **שמינית מותרים**] **שגידולי** היתר מבטלין את העיקר האסור? אין להוכיח שאפשר שכן מיידי שדק ושחק את הבצלים קודם שנטעם, ולכן הגידולים לא נמשכים אחר העיקר.

נמשכים ויוצאים מהעיקר [שאינו כליה], הם עצמאים אסורים כעיקר.

מה הדין בנטיעה שלא עברו עליה ג' שנים ועליה פירות וקצתה והרכיבה בנטיעה זקנה, ומה רצוי להוכיח מדין זה?

הדין לרבי יוחנן או"פ שהוסיפו הפירות מאתים על הזקנה אסורים, שגדולים כעיקר.

רצוי להוכיח שאין גידולי היתר מבטלין את האיסור. מה רצוי להוכיח מהדין של בצל שנטעו בכרם ונעקר ט.

הכרם, שאע"פ שגדל אח"ב בהיתר, אמור משום **כלאים?**

רצוי להוכיח שאין גידולי היתר מבטלין את האיסור. מה דין בצל של תרומה שנטעו ורבו גידולי על

עיקרו, ומה רצוי להוכיח מדין זה? הדין, לרבי ינאי הגידולים מבטלין את העיקר מלדיות תרומה, והרי הוא טבל ומזהר באכילת עראי.

רצוי להוכיח שגידולי היתר מבטלין את האיסור, אך להלן הגمرا מפרשת שמיירי בגידולי גידולין.

יא. מה דין **לייטה בצלים שתיקנה וזרעה**, ומה רצוי להוכיח מדין זה?

הדין מתעשרה לפि כולה, שגדולים המחויבים מבטלין את העיקר הפטור.

רצוי להוכיח שאין גידולי היתר מבטלין את האיסור וודחתה הגمرا שאפשר שכן מתעשרה לחומרא. **דף נ"ח יום ה' נר ד' חנוכה.**

מה הדין כשדבר איסור התערב בחולין המותר? דבר **שיעור לו מתיירין**, [כגון טבל מעשר שני הקדש וחדר] מין במנינו אינו בטל, מין בשאינו מינו בנותן טעם.

אין לדחות שהרי מדובר באוכל בשעת ניכוש ולא שידי להעמיד כשותעך בהיתר.

ג'. למסקנא האם אפשר להוכיח מהן"ל [מהמנכש עם החשוד, שਮותר לו לאכול גידולים שנדרשו בשמנינית], שגידי היתר מבטלין את העיקר? לדעה א' יש להוכיח וכן".

לדעה ב' אין להוכיח, שאפשר שرك באיסור שביעית גידולי היתר מעלים את האיסור, הוואיל ואיסור שביעית מכח הקrukע גם ביטולו נעשה על ידי גידולי הקrukע, אבל שאר איסורים אפשר שהגידולים נמשכים אחר העיקר האסור, ואסור.

יד. מה גורם האיסור למעשר?
להו"א איסרו ע"י קrukע.
למסקנא, איסورو מכח הדיגון.

טו. מה הדין זרע שביעית ליטרא מעשר ראנון שלא הופреш ממנה תרומות מעשר, והשביח ועומד על עשר ליטרין?

בכל העשר ליטרין יש קדושת שביעית, משום התשעה ליטרין של שביעית, וצריך לבערם קודם זמן הביעור.

ואתו ליטרא של ששית, חיבת בתרומות מעשר, וצריך להפרישה מקום אחר לפיה חשבון.
דף נ"ט יום וערש"ק נר ה' חנוכה.

א. האם האומר 'קונם פירות שאין טועם' נאסר בגיןיהם? בדבר שזרעו כלה, מותר בגיןיהם.

בדבר שאין זרע כלה, אסור בגיןיהם ובגידיoli גידיolihem, מה רצה רמי בר חמאת להוכיח מהן"ל, ואיך דחה רבינו באא את דבריו?

ג'. באיזה אופן אפשר להוכיח אם העלים שצמכו בצלים, ינקו מהקרקע או מהצל עצמו? להכמים, אם היה צבע העלים נוטה לשחור מוכחה שנדרשו מכח י尼克ת הקrukע, ואם היו יroxים מוכחה שלא גדרו מוחמת הקrukע אלא מוחמת הצל עצמו. לרבי חנניה בן אנטיגנוס אם יכולם להיתלש בעלים שליהם מוכחה שנדרשו מכח יניקת הקrukע, ואם לא מוכחה שנדרשו מוחמת הצל.

האם המנכש עם הכותי בחסיות צרייך להחשוש שהוא נתחיבו במעשרות קודם נתיעתם, והאם צרייך לעשות דמאי או ודאי?

ח. לא צרייך להחשוש וכי יכול לאכול מהם אכילת עראי ואם אוכל מהם אכילת קבוע, מעשרם בוודאי. האם המנכש עם ישראל החשוד על השביעית במוצאי שביעית מותר לאכול גידולים שנדרשו בשמנינית? מותר לאכול גידולים שנדרשו בשמנינית, שבוזדי רבו גידיolihem על העיקר.

ט. מה מוכיחה הגمرا מכדין הנ"ל [המנכש]? הגمرا מוכיחה שגידיoli היתר מעלים את האיסור. האם אפשר לדחות את הראה הנ"ל, ולומר שמיידי בדבר שזרעו כלה?

אין לדחות, שהרי שנינו 'המנכש בחסיות' וחסיות הכוונה לוף שום ובצל, שאין זרעם כלה.

יא. האם אפשר לדחות את הראה הנ"ל, ולומר שמיידי במזוכנים? אין לדחות, שהרי מיידי בחשוד על השביעית והחשוד בוודאי לא טרח לדוכם קודם זריעתם.

יב. האם אפשר לדחות את הראה הנ"ל, ולומר שמיידי בתערובת שהתערבו בחסיות אחרות ולא בגיןיהם?

- רמי בר חמא רצה להוכיח שלא אומרים שגידולי היתר מעליין את העיקר, האסור.
- וזחה רבוי אבא, שאפשר שדווקא בנסיבות אין בטילין ברוב, משום שמצויה להשאל עליהם, דיןנו בדבר שיש לו מתיירין, מה שאינו כן בשאר איסוריהם, ג. מה הדין תרומה טמאה שהתערב בחוילין?
- התערב במאה, תעלה, בפחות ממאה تركב. ד. מה הדין תרומה טהורה שהתערב בפחות ממאה חולין?
- התערב אצל כהן, יכול הכהן הכל בטהרתו תרומה. ה. התערב אצל ישראל מאבי amo בכהן, יכול הכל לכהן חז' מדמי אותה סאה [שאותה סאה שייך לכהנים].
- אם ידרשו היישר אל מאבי amo בכהן, יכול הכל לכהן. למה לא אומרים בתרומה שיחשב בדבר שיש לו מתיירם משום שאפשר להישאל עליה?
- שאף אפשר לשאול עליה, מ"מ אין מצוה להישאל, ולכן אין להח娑ה כי יש לה מתיירין. ג. מה הדין בליトラ בצלים מותוקן [שהפריש כל מעשורתיה] וזרעה, והשביחיה?
- לרבו יוחנן ורבה, מתעשרה לפי כולה, [אף על העיקר] שהגידולים מבטלים העיקר למגורי. לדב חסדא מתעשרה לפי הגידולים ולא לפי כולה, באומרו וכי היתר שבו להיכן הילך.
- זה רצה הרבה להוכיח, מה ששניינו שבצלים של ששית שהשחרו עליהם שללם בשביית אסורים? רצה להוכיח, מתנה קמא, שלא אומרים וכי היתר שבו להיכן הילך.
- וזחה רב חסדא שגם רק הגדל בחיזוב חייב, אבל הגדל בפטור פטור, וכל המשנה רשב"ג.

- ח. האם אפשר להוכיח מדברי רשב"ג שאמר שהגדול בפטור פטור, על רבוי יוחנן שאמר שהכל מתבטל לאיסור?
- אין להוכיח, שאפשר גם לדשב"ג רק כשהלא טrho לבטל העיקר, [כגון בצל שישי שצמחו בו עליים] אומרים הנגדל בפטור פטור, אבל כشرط לבטל העיקר [כגון זרע ליטרא בצל מותוקן] גם רשב"ג יודח שהגידולים מבטלים העיקר.
- ט. למה בדיין של ליטרא בצל מעשר טבל, שהשביחיה בשביעית, צרייך להפריש עליה לפי חשבון, ואין העיקר מתבטל לגידולין, הרי טrho עליה לבטליה? שלגביו מעשר נאמר עשר תשער את כל התבאות זרעך, והיינו שאף זרעך המותוקן, שזרעת תחזור ותשער, שהעיקר הנזרע מתבטל לגידולין, אבל זרע טבל שאינו זרעך, שאין דרך בני אדם לזרוע איסור אין הגידולים מבטלים את העיקר.
- ו. מה דין גידולין וגידולי גידולין של בצל תרומה שנטעו ורבו גידולי עלי עיקרו?
- גידולי גידולין שרבו על הגידולים הראשונים, הרי הם חולין ואפילו בדבר שאין זרעו כליה.
- יא. למסקנא באילו אופנים אין להסתפק ഗידולין מבטלים את העיקר?
- א. להחמיר, גידולי האיסור מבטלים את העיקר המותר, ב. בגין שמנית, ששביעית איסורה עיי, קרקע, והтирיה עיי קרקע, ג. לרבה, כشرط לבטלים, דבר שزرעו כליה.
- יב. באיזה אופן אין להסתפק שאין הגידולים נמשכים אחר העיקר?

		במדוכנים שדר ושהק הבלתי, משום שאין העיקר חשוב לאסור הגידולים.
ג.	באיזה אופן אין להסתפק <u>שאין הגידולים מבטלים את העיקר?</u>	בדבר שיש לו מתידין, ובאופן זה גם גידולי גידולין אסורים בדבר שאין זרעו כליה.
ה.	מה דין האומר קומם יין שאינו טועם <u>'היום'</u> ?	דף ס' שב"ק מקץ יום ו' חנוכה.
ט.	מה דין האומר קומם יין שאינו טועם <u>'יום אחד'</u> ?	א. מה דין האומר קומם יין שאינו טועם <u>'היום'</u> ?
ו.	אסור בין עד שתחשך, ולכשתחשך ציריך שאלה להכם גירה משום <u>'יום אחד'</u> שאסור מעט לעת.	אסור בין עד שתחשך ציריך שאלה להכם גירה משום <u>'יום אחד'</u> שאסור מעט לעת.
ט.	מה דין האומר קומם יין שאינו טועם <u>'יום אחד'</u> ?	ב. למה גזרו על האומר <u>'היום'</u> שציריך שאלת חכם?
יא.	אסור בכל השבוע ושבת הבא בכלל, ולא אמרים שכונתו לימות החול שבשבוע.	א. גירה משום <u>'יום אחד'</u> , ב. משום שהנודר שהנודר כאילו בנה במה בשעת איסור במות והמקיים כאילו הקרביב עלייו קרבן.
יב.	מה דין האומר קומם יין שאינו טועם <u>'שבת זי'</u> ?	ג. מה דין האומר קומם יין שאינו טועם <u>'שבת זי'</u> ?
ו.	אסור בכל החודש ואין ראש חודש הבא בכלל, ואפילו יום א' של ר'ח של חודש הבא, שבנדרים הולכים אחר לשון בני אדם, והם קורין אותו ראש חודש של חודש הבא.	ד. מה דין האומר קומם יין שאינו טועם <u>'חודש זה'</u> ?
ז.	מה רצוי <u>להזכיר מהן</u> [שהאומר קומם יין שאינו טועם <u>'השנה'</u> , נאסר בכל השנה], ואיך דחו ההובחה?	ה. מה דין האומר קומם יין <u>'שנה זי'</u> <u>'שבוע זה'</u> ?
ח.	רצוי <u>להזכיר שהאומר <u>'שנה'</u> דינו כ'השנה'</u> [שאין לומר שאמר השנה שם כן מה החדש] ומכך נלמד שהאומר <u>'יום'</u> <u>'יום כ'היום'</u> וڌחו שאפשר לומר שכן אמר <u>'השנה'</u> והחדש הוא שלא אומרים שהולכים אחר רוב הימים שאינם מעוררות.	שנה זי' אסור בכל השנה עד ראש השנה, ואין ראש השנה בכלל.
ט.	דף ס"א <u>יום א'</u> <u>וינש נר ז'</u> חנוכה.	שבוע זה' אסור בכל השבוע ושביעית בכלל.
א.	האם <u>שנת היובל</u> נחשבת לשנה הראונה של השמיטה הבאה?	מה דין האומר קומם יין שאינו טועם <u>'שבת אחת'</u> , <u>'חודש אחד'</u> , <u>'שנה אחת'</u> , <u>'שבוע אחד'</u> ?

- יש להחמיר השיטות, שלא ברי מAIR אסור עד שיצא, שסובר שאדם מכניס עצמו לספק, ולרבי יוסף אסור רק עד שיגיע, שאין אדם מכניס עצמו לספק.
- ג. מה דין הנודר 'עד הקציר' 'עד הבציר' 'עד המפיק'?
- אין אסור אלא עד שיגיע.
- ה. מה דין הנודר עד שיגיע או עד שייה דבר מסויים?
- בשיעור להמשכתו זמן קבוע, אמר עד שיגיע אסור עד שיגיע, אמר עד שייה אסור עד שיצא.
- בשאיין להמשכתו זמן קבוע, בין אמר עד שייה, בין אמר עד שיגיע אין אסור אלא עד שיגיע, שאין אדם אסור עצמו בזמן שאין לו קצבה.
- ח. מה דין הנודר 'עד שיüber הקיז'?
- אסור עד שיקפלו רוב המקצועות (הסכינים), הייחודיים לעשיות עיגולי תאנים.
- ט. מה דין הנודר 'עד הקיז' או 'עד שייה קיז'?
- לחגא כמה אסור עד שתתיחלו העם להכנים תאנים בכלכלות, אבל לא ענבים שرك תאנים נקראים קיז כיון שקוצצים אותם ביד.
- לרשב"ג גם הכנסת ענבים, נחשבים לקיז ממשום שכשיבו עוקצי הענבים אף ענבים נקוצצים ביד.
- י. بما נאסר הנודר מפירות הקיז?
- لت"ק אין אסור אלא בתאנים.
- לרשב"ג אסור גם בענבים, שאף ענבים נקוצצים ביד.
- דף ס"ב يوم ב' זאת חנוכה.
- א. מה דין התאנים שנשארו בשדה לאחר שהוקפלו רוב המקצועות, ואם?
- מותרות משה גזל, ופטורות מן המעשר, שהתייאשו מהם בעלייהם והם הפקר.
- ב. מה נהגו התאנים בענין הנ"ל?

- לחייבים אין עולה לשםיטה הבאה, אלא מתחילה למנות שנים לשםיטה משנת חמישים וחתה, שנאמר 'זקdashתם את שנת החמשים שנה' דהינו שאין למנות את היובל אלא לשנת החמשים, ולא כאות למןין השמייטה.
- לרב יהודה עולה לשםיטה הבאה, לשנת החמשים היא גם השנה הראשונה של שםיטה הבאה.
- ב. מה הקשו חכמים לדברי יהודה, ואיך דחה דבריהם?
- הקשו שמצוות שנאמר 'שש שנים תזרע שדך' משמע שלעלולים קודם שםיטה מותר לזרוע שש שנים, ולר"י יצא שיש רק חמץ, [שבשנה הראשונה לא זורעים שהיה יובל].
- וזהה שהפסוק 'שש שנים תזרע שדך' מדבר בשאר השMITות שאינן סמכות ליובל, כמו שחכמים עצם יבאו את הפסוק של 'ציוותי את ברכתי לשלש השנה'.
- ג. מה דין העומד לשנת החמשים של יובל, ואמר 'קונם יין שאני טועם יובל זה'?
- לחכמים שנת החמשים בכלל הנדר ואסור בה, ולרב יהודה שנת החמשים שייך ליובל הבא ומותר בה.
- ד. מה הדין למי שהוא לו ב' כיתי בנות משתי נשים, וקידש את בתו הגדולה ואני יודע איזה מהן קידש, אם גדולה שבגדולות אם גדולה שבקטנות, או קטנה שבגדולות שהיא גדולה מן הגדולה שבקטנות?
- לרבי מאיר כולן אסורים חוות מן הקטנה שבקטנות, שסובר שאדם מכניס עצמו לספק.
- לרבי יוסף כולן מותרות חוות מן הגדולה שבגדולות, שאין אדם מכניס עצמו לספק.
- ה. לפי הנ"ל מה דין בחלוקת רב מאיר ורב יוסף במשנתנו בנדר עד לפניו הפסח?

- ה. מה אמר רבי אליעזר בר רבינו צדוק בענין הנ"ל? עשה דברים לשם פעלם ודבר בהם לשם לשםם, אבל תעשם עטרה להתגדל בהם, ואל תעשם קורדים להיות עודר בו.
- ט. האם מותר לתלמיד חכם להודיעו שהוא ת"ח? במקום שאין מכיריים אותו מותה, שנאמר יעבדך ערבת הנער מנעריך' במקום שמכיריים אותו אסור, שנאמר יהלוך זר ולא פיך.
- י. באלו דברים מותר לת"ח להשתמש בכתраה של תורה? א. יכול לומר שיפסקו דין תחילת, שנאמר יבנין דוד כהנים הי' והיינו שהיה חכמים, שדינם ככהנים, שכחן נוטל חלק בראש, שנאמר יקדשתו' לכל דבר שבקדושה, להיות עליה ראשון ל תורה, ולברך ברכות המזון, וליטול מנה יפה ראשונה.
- ב. מותר לו להגיד שהוא ת"ח ופטור ממיסים, שנאמר מנדח [מנת המלך] בלו [כסף גולגולת], והלך [ארנונא], לא שליט למרא עלייהך'.
- ג. מותר לו לומר שהוא עבד לכומר עובדי האש שעבדיו פטוורים ממיסים.
- יא. למה מותר לת"ח לומר שהוא עבד לכומר עובדי האש, והלא הוא כמודה בעבודת כוכבים?
- אינו כמודה בעבודת כוכבים שמקורו-CN רק להפטור ממיסים, אף שהם סבורים שכונתו לע"ז הוא לבו לשמיים שמתכוין שהוא עבד הקב"ה ש'אש אוכלה הוא'.
- יב. איך מכר רבashi יעד לעובדי האש, והרי יש זה משומן ילפנינו עוז לא תתן מכשול?
- ח. חלק מהתנאים נהגו לאכול מהם, אך רב יוסף בר יהודה החמיר על עצמו ולא אכל אף אחר ששאל בעה"ב מדוע אינם אוכלים, שחשש שהוא אמר זאת מתוך רוע לב, שהתקוו להتلונן על אלו שכן אכלו.
- ג. כמה תפס בעל השדה את רבי טרפון לתוך שק להשליכו לנهر? שמצאו אוכל מה שנסאר אחר שהוקפלו המקצועות, וסביר שהוא זה שגנב מהם ענבים במשך כל השנה.
- ד. כמה הנית בעה"ב את השק וברח, וכמה הצטער רבי טרפון כל ימי? ששמע את רבי טרפון אומר, אווי לו לטרפון שזה הורגנו, והצטער על שנשתמש בכתраה של תורה.
- ה. כמה הצטער רבי טרפון, הרי מותר לתלמיד חכם להשתמש בכתраה של תורה כדי להפטר מדבר שאינו חייב בו? מכיוון שרבי טרפון היה עשיר גדול היה לו לפיסו במקומו.
- ו. מהו עונשו של המשתמש בכתраה של תורה, ומני? עונשו שנעקר מן העולם, ונלמד מבלשץ שמת עקב שנשתמש בכל קודש, אף שכבר נעשה כלי חול, שנאמר יבאו בה פרצים וחילולה' ק"ז למשתמש בכתраה של תורה שהי וקיים לעולם.
- ז. מה לומדים מהפסקוק 'לאהבה את ה' אלוקיך לשכuous בקולו ולדבקה בו'? שלא יאמר אדם שיקראוני חכם, אשנה שיקראוני רבבי, אשנה שאהיה זקן ואשב בישיבה, אלא למוד אהבה [שנא'] קשרם על אצבעויתיך וכו'] וסוף הכבוד לבא [שנא'] דרכיה דרכי נועם וכו']. עז חיים היא למחזיקים בה וכו'].

		אין בזה משום זלפנִי עור לא תנתן מכשול', שרוב עצים שקוננים הם להסקה ולא לע"ז.
	ב.	מה דין הנודר עד הקצ'יר?
	ג.	אסור עד שיתחילו העם ל��ור קצ'יר חטאים דזוקא, ולא קצ'יר שעוזרים שזזהו כוונות סתם בני אדם, אלא אם כן במקומו רגילים לקרים סתם קצ'יר ל��ור קצ'יר שעוזרים.
	ד.	לפי איזה קצ'יר מחשבים את תחילת הקצ'יר? הכל לפי זמן הקצ'יר במקומות שהוא בשעת הנדר, אם בהר בהר אם בבקעה בבקעה.
	טו.	מה דין הנודר עד הגשמי' או עד שיהיו גשמי'? להכמים אסור עד שתרד רביעה שנייה.
	ה.	לרשב"ג עד שיגיע זמנה של רביעה שנייה.
	טז.	מה דין הנודר עד הגשמי'? לבו"ע אסור רק עד שיגיע זמנה של רביעה שנייה, אפילו של ירד גשמי', [ומה ששנה רשב"ג גשמי' שירדו שבעה ימים וכו' מיידי שאמר עד הגשמי'].
	יז.	מה דין הנודר עד שיפסקו הגשמי'?
	ט.	לרבו מאיר אסור עד שיצא ניסן.
	טיח.	לרבו יהודה אסור עד שייעבור הגפסח.
	ט.ה.	מה דין הנודר עד הקיז, כשהמצא בגיל ואח"ב ירד לעומקים?
	ט.ו.	או"פ שהגיע קיז בעמקים אסור עד שיגיע קיז בגיל.
	ט.ז.	דף ס"ג יום ג' וג' ויגש.
	ט.ח.	מה הם הזמנים של רביעות הגשמי'?
	ט.ט.	לרבו מאיר: ראשונה ג' חשוון, שנייה ז' חשוון, שלישיית כ"ג חשוון.
	ט.ט.א.	לרבו יהודה, א. ז' חשוון ב. י"ז חשוון ג. כ"ג חשוון.
	ט.ט.ב.	לרבו יוסף, א. ז' חשוון ב. כ"ג חשוון ג. ור"ח כסלו.

לabei מושם שא"כ אין נדרים ניתרים יפה, שהרי לא
יעז פניו לומר שאעפ"כ היה נודר אף שבאמת כן
יהה נודר.

לربא מכיוון שפתח זה שייך בכל הנדרים יש
לחשוש שיתיר אדם לעצמו כל נדר בלבד שאלת
חכם.

ד. מה הטעם שבדברים שבינו לבין אביו ואמו, מודים
חכמים לרבי אליעזר שפוחחים בכבוד אביו ואמו?
לאבוי שבל טעםם של חכמים שאין פוחחים בכבוד
אביו ואמו הוא מחשש שלא עיז לומר שהיה נודר
אבל כאן אין קיים החשש שהרי כבר התחזק לנדר
במקום כבודם.

לרבא כיון שבשאר נדרים אין פוחחים בכבוד אביו
ואמו ורק באופן זה פוחחים בכך, אין לחשוש שיתיר
שאר נדרים מעצמו.

ה. האם פוחחים בנולד, שאילו ידע שייהה כך לא היה
נודר [כגון קונים שאיני נהנה מאיש פלוני ונעשה סופר,
או קונים בית זה שאני נכנס ונעשה בבית הכנסת?]
לרבי אליעזר פוחחים בו, לחייבים אין פוחחים בו,
[משום שאינו שכיה, ולא הו בנדר בטעות, אבל חרטה
שכיהה].

ו. מנין הוכיח רבוי אליעזר שפוחחים בנולד, ובמה דחו
חייבים את דבריו?

זה שמצוינו אצל משה רבינו שנשבע ליתרו שישב בארץ
מדין, והקב"ה פתח לו בנולד, שנאמר כי מתו כל
האנשים המבקשים את נפשך, ומיתה הוא נולד.
וחכמים דחו, שאוטם האנשים היו דתנו ואבירם ועדין
חיו, שהרי היו עדת קרח, וכי מתו' הכוונה שירדו
מנכסיהם וענין החשוב במת, וענינות שכיה וained נולד.
ז. אילו ארבעה חשובים במת, ומניין?

לה"ק, אינו צריך הפרת חכם, יוכל להפר עצמו
ע"י שיאמר כיון שנדרת לכבודו, זהו כבודו.
לרבוי מאידן צריך הפרת חכם, لكن אסור עד שיטול.
האם האומר 'קונים שאתה נהנה לי אם אין אתה נהן'
לבני כור חיטם וב' חביבות יין' צריך התרת חכם?
לחכמים אינו צריך שיכول לומר הריני כאילו
התקבלתי.

לרבוי מאידן צריך הפרת חכם, וכןן אסור עד שיטול.
א. למה התכוון זה שמספרים בו לשאת בת אהותנו,
कשאמר 'קונים שהוא נהנית לי לעולם', וכןן המגרש
אשרו ואמר 'קונים אשתי נהנית לי לעולם'?
לא התכוון אלא לא אישות, וכןן מותרות ליהנות
ממןנו, שאר הנאות.
יב. למה התכוון זה שפירב בו חבידו שיأكل אצלו, ואמר
'קונים לביתך שאני נכנס, טיפת צונן שאני טועם'?
לא נתכוון אלא לשם אכילה ושתייה ולבן מותר
להיכנס לביתו ולטעום טיפת צונן.

דף ס"ד יום ד' ויגש.

א. האם אפשר לפתח פתח, בכבוד אביו ואמו [אילו הייתה
 יודע שمبرיזים אביך ואמר על שאתה כל בנדרים?]
לרבי אליעזר פוחחים, ולחכמים אין פוחחים.
ובדברים שבינו לבין אביו ואמו, לכוי"ע פוחחים.
ב. האם אפשר לפתח פתח בכבוד המקום [אילו היה
 יודע שנדרת שהיא מיקל בכבוד המקום?]
לרבי צדוק גם בזה סבר רבוי אליעזר שפוחחים.
ולחייבים זה רבוי אליעזר מודה שאין פוחחים.
ג. מה הטעם שאמרו חייבים שפותח בכבוד המקום גם
רבוי אליעזר מודה שאין פוחחים?

שם כן לכהן חזר התנא ושהה במשנה להלן נדר בטעות, הרי כבר שנה כאן אלא ע"כ כאן מيري בתולה נדרו, ולא נדר בטעות.

ז. **כיצד פותחים מהכתב בתורה?**

כגון המודר לחבירו ממנה אומרים לו אילו היה יודע שאתה עובר על 'לא תקום' לא תטור' לא תשנא' 'ואהבת' וזה אחיך עמוק.

ח. **אםאי פותחים מהכתב בתורה, ולא חוששים שישקר מפני הבושה?**

כיוון שאין איסורים אלו חמורים בעיני בני אדם אין חוששים, שגם אם נדרו על דעתך יתביש ויאמר שקר שלא נדר על דעתך.

ט. **למה פותחים זהה שאינו מפרנס את קרובו, זה שעובר ב'זה אחיך עמוק' הלא על הגאים מוטל לפניו.**

משום שעד שלא בא לידי הגבי הוא חייב לפניו.

י. **כיצד פותחים לאדם בכתובת אשתו?**

אם הדיר את אשתו ומחמתך צריך לגרשך, שואלים אותו אילו היה יודע שהוא עלייך לפרוע כתובתה כלום נדרת, ואם מшиб לא, מתיידים לו.

יא. **האם גובים מטלטלים לבעל חוב ולכתובת אשיה?**

לבעל חוב, גובים מהליקה עצמו, אבל לא מיתומים. לכתחובה, לרבי מאיר גובים אף מיתומים.

לחכמים, לא גובים אפילו מהבעל עצמו.

יב. **האם אפשר להוכיח מהמעשה ברבי עקיבא, [שאמור لهذا שירש ד' מאות דינרים מאבו שהייב לפרווע], שמטלטלים משתעדים לכתובה?**

אין להוכיח, כיון שאפשר לפרש שירש קרקע בשווי ד' מאות דינרים.

יג. **האם אפשר להוכיח מהמעשה ברבי עקיבא, [שאמור להניל שאפילו ימכור שער ראשו יצטרך לשולם לה] שמטלטלים משתעדים לכתובה?**

уни שנאמר 'כי מתו כל האנשים וכו' וכ"ל. מצורע שנאמר 'אל נא תהי כמת'.

סומא שנאמר 'במוחשבים הוшибני כמת עולם'.

ושאין לו בניים שנאמר 'הבה לי בניים ואם אין מטה אנבי'. **דף ס"ה יום ה' ויגש.**

א. **האם מותר להתר נדר למודר הנאה מהבירו שלא בפני חבירו?**

אין מתיידין לו אלא בפני חברו, שנאמר 'זיאמר ה' אל משה במדין לך שוב מצרים' במדין נדרת, [שנאמר זיאר' משה'], לך והתר נדריך במדין בפני יתרו.

ב. **מה נשבע צדקיה לנבוּכְדָנֵצֶר, ומה עשה אח'?**

נשבע לנבוּכְדָנֵצֶר שלא יגלה שרaho שאוכל ארנבת היה, ואח' כשהצטער שלא יכול לגלוות הלא לסתהדרין וחתירוזו.

ג. **מה אמרו הסנהדרין לנבוּכְדָנֵצֶר על מה ששאל אותם ומה עבר צדקיה על השבועה, ומה הקשה עליהם נבוּכְדָנֵצֶר על זה?**

אמרו לו שהם התיירו לצדקה את הנדר, וע"ז הקשה להם איך התיירו לו שלא בפניו, וכשהלא היה להם תשובה, הושיבם על הארץ.

ד. **אלו דברים היו כנולד ואין כנולד?**

א. קונים שאני נושא את פלוניות שאביה רע, אמרו לו מת אביה, או שאמרו לו עשה תשובה. ב. קונים לבית זה שאני נכנס שהכלב רע בתוכו, שהנחש בתוכו, אמרו לו מת הכלב או שנחרג הנחש.

ה. **האם הדברים הנ"ל הם ממש כנולד ואין מתיירים אותם או לא היו כנולד ומתיירים?**

לרב מאיר לא היו כנולד, ומתיירים לו.

לחכמים היו כנולד, ואין מתיירים.

מהו טעם של רב מאיר שלא היו כנולד?

לרב הונא, משום שהוא כתולה נדרו בדבר.

לרב יוחנן ר"מ מيري דוקא באופן שהתרברר שכבר בשעת הנדר היה מת, והוא הנדר בטעות, ודחו דבריו

ד. מה הדין למי שאסר על עצמו כל מני יין או כל מני בצל מפני שמזיקים לו, ונודע לו שמיון אחד אינו מזיק? מותר בו אף ללא התרה, וכיון שיותר בו מותר בכולם. ה. כיצד פותחים לאדם בכבוד עצמו ובניו?	אין להוכיח שאפשר שהכוונה שיכולה לגבות את כל קרכעותיו של הבעל, עד כדי שלא יהיה לו לאכול אלא אם ימכור שער ראשו. יד. האם מסדרים לבעל?
שאם הדיר את אשתו וצריך לגרשה שוואלים אותו אילו הייתה יודע שמדובר עלייך ועל בנותיך, הייתה נודר, וכשאומך לא, מתיידים לו ואין חוששים שתיביש וישקה. ג. מה דין האומר קוגם שאני נושא את פלוניות כעורה ועכשו היא נאה?	מחולקת אמוראים האם מסדרים לו ומניםיהם לו מיטה ומפש וכלאי אומנותו ומזון יב חדש, או שאין מסדרים.טו. האם אפשר להוכיח מדובר ר"ע הנ"ל [שאיפלו אם תגבה כל קרכעותיו ולא ישאר לו רק למכור שער ראשו] שאין מסדרין?
כשהייתה נאה מותר לכוי"ע, שהוא נדר בטיעות. כשהגעשית נאה, לחכמים אסור שאין פותחים בנולד, לדבי ישמעאל אפילו נעשית נאה אח"ב מותר, שסביר פותחים בנולד. ז. איזה מעשה עשה רבי ישמעאל בעצמו בעניין הנ"ל?	אין להוכיח, שהכוונה بما שאמר רבי עקיבא הוא, שאף אם תמכור שער ראשך לשלם כל מה שתוכל, אין מקרים הכתובה, שם ימצא לך לאחד מבן תחזר ותגבה השאר, שהרי אף לסוברים שמסדרים, אינו נפטר משאר החוב.
שהיה אחד שנדר הנאה מבת אחוותיו מפני שהיא כעורה, וייפה אותה רבי ישמעאל שהחליף שנ תותבת שלה לשן זהב משלו, והתירה. ח. מה אמר ר"י על בנות ישראל, ומה אמרו נوت ישראל על ר"י בשןפרט?	<u>דף ס"ז יום וערש"ק ויגש.</u> אי. כיצד פותחים בשבתו וימי טוביים?
ר"י אמר בנות ישראל נאותם, אלא שהעניות מנוזולותם. בנות ישראל נשאו עליו קינה בשםames אמרו בנות ישראל על רבי ישמעאל בקינה. ט. מהו טעם של ר"י שטעם מהתבשיל של האשה שחדידה בעלה עד שהטעים תבשילה לרבי יהודה ומה עשה רבי שמעון, ולמה?	אומרים לו אילו הייתה יודע שאסור להצער בשבתו היה נדר, ואם השיב לא, מתיידים. ב. האם נדר שהותר בפתח של שבתות ויו"ט, ניתר לנגיד או רק לשבתות ויו"ט?
רבי יהודה טעם, באומרו לעשות שלום בין איש לאשתו אמר הקב"ה למחות שמו שנכתב בקדושה, משום ספק, אני על אחת כמה וכמה. רבי שמעון לא טעם, וקילל הבעל שימושות ושיקרו בניו בני אלמנה, כדי שלא יתרגלו לנודר. י. למה התרו את האשה שחדידה בעלה עד שתירק ברשב"ג, הרי רקקה רק על בגדו?	בראשונה אמרו שמותר רק בשבתו ויו"ט. משלימד רבי עקיבא שנדר שהותר מקטזו הותר כולו [שנאמר 'בכל היוצא מפני יעשה' דוקא כשהכל קיים] מותר בכל הימים. ג. מה נדר מכמה אנשים והותר אחד מהם?

לתנא דברי רבי יeshmuel, שנאמר 'בין איש לאשתו בין אב לבתו בנעדרה בית אביה' ומסמיכות איש לאשתו ל'אב לבתו' משמע שעל שניהם להפר.

ה. מה לומד הרבה מהפסקוק' בין איש לאשתו וכו', ומה לומד ר' מילר ומהפסקוק' ז' אם היו תהיה לאיש? ר' מילר אמר נדרים שבנו לבינה. ר' לומד את מינוחת רבא שהאב מיפר לבדו את נדרי בתו אלמנה מן האידוסין.

ו. כיצד הוכיחו שהפסקוק' ז' אם היו תהיה לאיש' מיידי בארכוסה? א. משום שדין נשואה נאמר בפסקוק אחר, ואין לומר שצורך את שני הפסוקים כדי ללמד שאין הבעל מיפר בקודמים, משום שדין זה לומדים ממשמעות הכתוב. ב. משום ש' היו תהיה' משמע קידושים.

ז. למה אי אפשר לומר שהאב יכול להפר לבדו, ורק האروس צריך להפר בשותפות?

שם כן לא הייתה ההוראה צריכה לכתוב 'זאסרה איסר בבית אביה', לומר שהאב מיפר נדרי בתו פנואה, שהרי אפשר ללומדו מכך' מארכוסה.

ח. למה אי אפשר לומר שהארוס יכול להפר לבדו, ורק האב צריך להפר בשותפות, ומהו אז נלמד שכשקיים האב אין האروس יכול להפר?

שם כן לא הייתה ההוראה צריכה לכתוב ז' אם בית אשה נדרה' לומר שהבעל מיפר נדרי אשתו, שאפשר ללמד מכך' מארכוסה.

שאמר רבי יeshmuel שכיוון שכונת הבעל הייתה לבזותו ולרכוק על בגדו של רש"ג נחשב בזון רב, ומורתה. א. איך התיר רבי יeshmuel לרבי יוסף את האשה שהדירה בעלה עד שפָּרָאָה בה שם דבר נאה? שכששאלה לשמה ואמרה ששמה לכליות אמר ששמה נאה לה מאחר שהיא מלאה מומיים, הרי שמצוה בה דבר נאה.

יב. מה היה כשבן בבל נשא בת ארץ ישראל? היא לא הבינה את לשונו لكن כשביקש לה שתביא שני ביציני [אבטחים], חשבה שכונתו לנרות, ומתוך כעס אמר לה הבעל שתתשרם על ראש בבא דהינו 'מפתח' הבית, אך היא חשבה שכונתו לראשו של בבא בן בוטא, וכך עשתה, ובירכה בבא בן בוטא שבגלל שעשתה רצון בעלה יצא ממנה שני בנימ כמותו. דף ס"ז יום שב"ק ויגש.

א. מי מיפר את נדרי הנערה? פנואה אביה מיפר, מאורסת, אביה ובעלה מפירים.

ב. מי מיפר נדרי בוגרת? בין פנואה ובין מאורסת אין מי שיפר לה, שאביהינו מיפר בבוגר, ומאורסת אין הבעל יכול להפר, שאביהינו מיפר בלי שותפות האב.

ג. מה לומדים מזה שכפלת המשנה את דבריה? א. שעל האב וה בעל להפר ולא די בהפרת אחד מהם.

ב. שהפרת שתיהן צריכה להיות בבת אחת, ואם הפר אחד וכיים השני, אף שה'ב' יפר השני אינו מופר.

ד. מנין שהאב והארוס צריכים להפר את נדרי הנערה המאורסת?

לרביה, שנאמר ז' אם היו תהיה לאיש ונדרה עליה וגוי ז' אם ביום שמו אישה נnia אותה והפר את נדרה' ואיז' מוסיף על הנאמר קודם لكن' זה' יסלח לה כי הניא אביה אותה' כלומר האב והארוס מפירים בשותפות.